

RONALD GIPHART

Dit is de algemene biografie op de site van uitgeverij Podium:

Ronald Giphart (1965) studeerde Nederlands en was jarenlang nachtportier in een Utrechts ziekenhuis. Tijdens dit werk schreef hij zijn debuutroman *Ik ook van jou*, dat werd bekroond met het Gouden Ezelsoor. Daarna volgden romans als *Giph*, *Phileine zegt sorry*, *Ik omhels je met duizend armen* en *Troost* (genomineerd voor de NS Publieksprijs 2005). Ook publiceerde Giphart het literaire fotoboek *Heldinnen* in samenwerking met fotograaf Eric van den Elsen. Zijn novelle *Gala*, Boekenweekgeschenk 2003, verscheen in een nationale recordoplage (780.000 exemplaren).

Dit is de biografie-op-tijdvlak, van mijn oude site (die toen nog werd beheerd door uitgeverij Podium):

1965 - 1985

Ronald Edgar Giphart werd op 17 december 1965 geboren in Dordrecht, in de Bankastraat. Na hem volgden nog twee zusjes. Het gezin was humanistisch en links georiënteerd. Giphart was als jongeling 'geen pretletter'; volgens de verhalen kwam zijn eerste lach pas in zijn derde jaar, toen een tante op het balkon van hun flat door een tuinstoel zakte. Al vroeg was hij bekend met schrijven: Gipharts opa en vader waren lange tijd journalist. Zijn moeder, Wijnie Jabaaij, was kamerlid voor de PvdA. Zij betrad, zo lang minister Ruding de scepter over financiën zwaaide, de Tweede Kamer altijd geheel gekleed in het zwart. Begin jaren tachtig maakte zij een onuitwisbare indruk bij een affaire over uitzetting van zigeunerinnen. De vrouwen werden vaginaal getoucheerd, om te kijken of daar hun verdwenen paspoorten zaten. De mannelijke kamerleden bespraken deze gang van zaken, toen mevrouw Jabaaij naar de interruptiemicrofoon liep en zei: 'Jongens, jongens, denken jullie nou werkelijk dat het mogelijk is een paspoort in je kut te steken?' Hiermee was

zij het eerste (en het laatste) kamerlid dat dit woord ('kut', dus) in de Tweede Kamer gebruikte. Giphart bracht zijn puberteit door in Soestdijk. Hij ging naar het Baarnsch Lyceum, waar in een parallelklas prins Willem-Alexander zat, 'Alex voor vrienden'. Nog belangrijker is de in die tijd gesloten vriendschap met Bert Natter gebleken, met wie Giphart een literaire schoolkrant/jongerenblad (*De Uitlaat*) maakte. Zo ging het in *Bij nader inzien*, dus waarom zou dat op het Baarnsch Lyceum anders gaan? *'Wat waren we jong en mooi (vooral Bert) en wat zijn we thans dik en oud (vooral Bert).'*' Gezamenlijk bereidden ze zich voor op een leven in de literatuur. Ze schreven toneelstukken, richtten een tijdschrift op (*De ergoego gids*), namen bewust foto's 'voor later' (voor het Letterkundig Museum en boeken als *De gevoelige plaat* – waarin een van de foto's tien jaar later ook daadwerkelijk werd opgenomen) en schreven heel erg veel (zo begonnen ze aan een nieuwe, door Jeroen Brouwers geïnspireerde trilogie, bestaande uit *Schemerviolet*, *Nevelleven* en *Les Liaisons*).

1986 - 1992

In 1986 verhuisde Giphart naar Zuilen, Utrecht ('een subwijk met de fijnzinnige, officiële naam *Betonbuurt*'). Vijf jaar lang was hij nachtportier in het Ziekenhuis Overvecht te Utrecht en studeerde daarnaast Nederlands. *'Ik heb drie jaar Nederlands gestudeerd, maar ben gestopt om de onbegrijpelijke reden dat ik een roman wilde schrijven.'* Hij publiceerde een paar stukken in een literair blaadje, hetgeen de aandacht trok van uitgevers Joost Nijsen en Vic van de Reijt. Zij moedigden hem aan een boek te gaan schrijven. *'Diezelfde avond nog ben ik begonnen de avonturen van twee vrienden op een kanovakantie in de Dordogne te noteren.'* Waarom juist dat verhaal? *'Gewoon omdat ik net zo'n vakantie achter de rug had. Zo eenvoudig is het soms.'* En zo verscheen in maart 1992 Gipharts debuutroman *Ik ook van jou*. Een alternatief voor deze titel was *Twee jongens en een kano*, en het manuscript had als werktitel *In het donker haar ogen*. Over het schrijven van zijn eerste boek zegt Giphart: *'Ik ben zomaar begonnen, zonder de intentie dat het dit boek moest worden, en zou wel zien waar ik uitkwam. Voor ik ook van jou heb ik eerst twee andere boeken geprobeerd te schrijven, maar die werden zo serieus, doorwrocht en vol gewichtige symboliek, dat het totaal niet werkte. Al schrijvend heb ik me losgemaakt van die dogmatische benadering. Zeven nachten achter elkaar werkte ik in het ziekenhuis, waar ik de helft van de tijd ongestoord als een asceet kon zitten schrijven. Af en toe kwam er iemand bloedend binnen en dan zei ik: "die kant op". Als ik dan de volgende dag wakker werd, zette ik in de computer wat ik die nacht geschreven had. Na zo'n werkweek had ik dan twee weken vrij. Hoe en waar ik schreef maakte mij niets uit. Ik word ziek van het gelul van andere schrijvers daarover – die heeft zoveel bureaus nodig, de volgende kan alleen op groen papier scheppen. Mensen willen literatuur altijd belangrijker maken dan het is.'* Wat is het belang van een roman? *'Harry Mulisch zei ooit: "Literatuur is wat je er zelf van maakt."* Daarentegen: *wat is het belang van een gekookt ei?' Ik ook van jou* werd zowel in de pers als bij het (grote) lezerspubliek goed ontvangen. Het ontving onder meer het Gouden Ezelsoor voor bestverkochte debuut van 1992 en in februari 2001 gaat de verfilming ervan in première. *'Diep in je hart denk je natuurlijk dat je het allermooiste boek uit de wereldliteratuur hebt geschreven. En ja, dan is het wel een klap als in het café een wildvreemde jongen die aardig denkt te zijn op je afstapt en zegt: "Jij bent Ronald Giphart, hè? Ik heb je boekje gelezen. Leuk."*

1993 - 1994

Giphart bleek geen langharige, werkschuwe kunstenaar te zijn, maar een ijverige jongen. Een jaar na zijn debuut verscheen de roman *Giph* (maart 1993), een boek waarin Giphart 'vadermoord' pleegt op zijn literaire held Jeroen Brouwers. Maar meer nog vervolgt Giphart zijn 'grote queeste naar literatuur en seks'. In met vaart en bijtende vrolijkheid geschreven brieven vertelt Giph een verhaal dat zich afspeelt in het (Utrechtse) studentenmilieu anno nu, door hem 'één groot geil gezellig feest' genoemd. Gipharts collega-schrijver Joost Zwagerman noemde *Ik ook van jou* en *Giph* 'de leukste literaire seksromans van de laatste jaren'. In hetzelfde jaar maakte Giphart samen met Bert Natter (onder de pseudoniemen Arnold Hitgrap en Brett Tanner) het tot cultboek verheven *Kwadraats Groot Literair Lees Kijk Knutsel en Doe Vakantieboek*. In het literaire landschap werd het hoog tijd voor veranderingen, en daarom richtten schrijvers Rob van Erkelens, Joris Moens en Giphart in 1994 het literaire tijdschrift *Zoetermeer* op, waarvan in augustus dat jaar Boek Een verscheen. In de pers werd veelvuldig geschreven over de Generatie Nix, maar Giphart distantieerde zich duidelijk van deze term. Niet alleen door veel en geëngageerd te schrijven (alleen dan niet op de manier zoals in de jaren zestig en zeventig). Meer nog door zich wel degelijk druk te maken over allerlei maatschappelijke kwesties en zich te affiliëren met de PvdA-beweging Niet Nix en zich (later) te mengen in de Utrechtse gemeentepolitiek, als lijstduwer van Leefbaar Utrecht.

1995

De kwaliteit en het succes van Gipharts eerste boeken leidden tot een groot aantal opdrachten tot het schrijven van columns, recensies en artikelen. Zo reisde hij naar Andalusië om over sherry te schrijven, was hij voor *Hard Gras* in '94 bij het WK in Amerika en schreef hij o.a. voor *Playboy*, *Vooys* en *Het Parool*. De beste van deze stukken vormen samen Gipharts derde boek, *Het feest der liefde* (1995), waarvan het klassiek geworden titelverhaal een rake typering biedt van het Utrechtse studentenmilieu. In 1995 kwam er door euthanasie een einde aan het leven van Gipharts moeder, na een lang ziekbed als gevolg van multiple sclerose. In *Nieuwe Revu* (december '95) schreef hij een openhartig stuk over de gebeurtenissen in de laatste weken. Het feuilleton *De beste schrijver van Nederland* werd uit *Kwadraats Vakantieboek* gesneden en als afzonderlijk boek opnieuw uitgegeven.

1996 - 1997

In 1996 schreef Giphart columns voor de *Viva* en *Kijk* en recensies voor *Het Parool*, en ging hij voor de televisie werken. Zo werkte hij voor Sport7 mee aan items over sporters, 'als het gekke neefje van Koos Postema'. Al na enkele uitzendingen kwam er een einde aan dit avontuur toen de zender ophield te bestaan. In dit jaar verscheen ook Gipharts derde roman, *Phileine zegt sorry*, waarin het 'bitchy' zusje van Giph cynisch, zwartgallig, opmerkelijk levenswijs en met bijtende humor vertelt over allerlei ontwikkelingen in haar leven. In 1997 trouwt Giphart met Mascha. En in datzelfde jaar maakte hij voor De Bijenkorf het boek *De ontdekking van de literatuur*.

1998 - 2000

Begin 1998 wordt Giphart voor het eerst vader, van een zoon. Samen met Joost Zwagerman (wiens *Gimmick!* uit 1989 een van grote invloed was op het begin van Gipharts schrijverscarrière) toert Giphart door het land met hun gezamenlijke literaire theaterprogramma *Hamerliefde*. Het programma trekt meer dan zestig volle zalen in Nederland en Vlaanderen. Ondertussen verschijnt *Planeet literatuur*, met het beste uit het vakantieboek, *De ontdekking van de literatuur* en nog veel meer tot dan ongepubliceerd materiaal. En samen met Gérard van Kalmthout scheef Giphart het toneelstuk *Frühstück no future*, dat werd gepubliceerd en verschillende malen werd opgevoerd. Na zijn theateroptredens werd Giphart uit zijn slaap gehouden door de adrenaline die volgde op het wegebbende applaus. Om zich af te reageren, creëerde hij in die nachten het weinig sympathieke personage Epi Brons. In de hieruit voortgekomen novelle *De Voorzitter* (maart 1999) lezen we over deze corrupte zakenman en voetbalvoorzitter. Ook besloot Giphart een kantoorbaan aan te nemen, omdat hij er genoeg van had iedere morgen alleen zichzelf op zijn werkkamer een goedemorgen te wensen. Hij werd hoofdredacteur van *Rails*, het treintijdschrift waarvoor hij eerder al diverse reisreportages schreef. Na

enkele maanden beseftte Giphart dat een kantoor de wereld in het klein is, met dezelfde onderlinge spanningen, onduidelijkheden en oorlogjes. Maar meer nog beseftte hij dat hij voor alles schrijver is. Aldus zette hij zich weer achter zijn schrijftafel. In januari 2000 kregen Giphart en zijn vrouw opnieuw een kind, nu een meisje. En in oktober verscheen zijn langverwachte roman *Ik omhels je met duizend armen*, waarin Giph & Phileine en hun zeer zieke moeder de hoofdrol spelen.

2001 - 2006

Na het lovend ontvangen *Ik omhels je met duizend armen*, verschijnt in oktober 2001 *Ten liefde!*. Al jaren lang heeft Giphart alle mogelijke feiten, gegevens en wetenswaardigheden over seks en liefde verzameld. In dit boek zijn al Gipharts wijsheden bij elkaar ge-bracht. In 2001 wordt onderhandeld over de filmrechten van *Phileine zegt sorry*. Giphart wil deze keer graag meer zeggenschap over het script en samen met Robert Jan Westdijk (de regisseur) schrijft hij het scenario. In het najaar van 2003 komt de film in de Nederalndse bioscopen. Phileine wordt gespeeld door Kim van Kooten. De film opent het 23e filmfestival in Utrecht en krijgt 9 Gouden Kalf-nominaties waaronder die van beste actrice, beste acteur, beste speelfilm en beste regie. Tijdens het gala van het filmfestival worden vier gouden Kalveren in de wacht gesleept, onder andere die van beste actrice voor Kim van Kooten. Giphart wordt door uitgeverij De Arbeiderspers gevraagd een deel in de Privé-domein serie te schrijven. Gedurende een jaar houdt hij zijn dagboek bij en schrijft zo zijn persoonlijke kroniek over het jaar 2001. Juni 2002 verschijnt *Het leukste jaar uit de geschiedenis van de mensheid*. Verder worden er in 2002 veel plannen gemaakt om zowel *De Voorzitter*, als *Ik omhels je met duizend armen* te gaan verfilmen. Deze plannen zijn in verre staat van voorbereiding. De CPNB vraagt in april 2002 Ronald Giphart het Boekenweekgeschenk 2003 te schrijven. Na onder andere Connie Palmen, Leon de Winter, Harry Mulisch, Salman Rushdie en Anna Enquist heeft hij dit vererende verzoek ingewilligd. De novelle *Gala* wordt in een recordoplage van 780.000 exemplaren gedrukt. Gipharts oeuvre wordt extra in het voetlicht gesteld door de lancering van al zijn verhalen en romans in een feestelijke uitvoering. Voor de vormgeving van deze luxueuze paperbacks met aan beide zijden bedrukte, brede flappen, tekent de Amsterdamse meermalen bekroonde ontwerper Ron van Roon, die tot op heden reeds alle edities van Gipharts boeken ontworpen heeft. De feestelijke boekenweekedities worden geselecteerd voor De Best Verzorgde Boeken van 2003. Samen met fotograaf Eric van den Elsen werkt hij gedurende een aantal jaar aan het Heldinnenproject. De fotograaf en de schrijver benaderden daarvoor een dozijn jonge Nederlandse vrouwen die direct of indirect een bestaan hebben opgebouwd waarin hun uiterlijk een wezenlijke rol speelt. Zij vroegen hun heldinnen naar de effecten van lichamelijke schoonheid, en op welke wijze zij hun schoonheid zélf vastgelegd wilden zien. Het resultaat is een oogstrelend en literair fotoboek, getiteld *Heldinnen*, en verschijnt in augustus 2003. De foto's uit het boek worden een aantal keer geëxposeerd, onder andere in Torch Gallery (Amsterdam) en in de Kunsthal (Rotterdam). In september 2003 start een reeks van een aantal tv-afleveringen genaamd 'Het afzien van 2003'. Hierin blikken Ronald Giphart en de geestelijk vaders van Fokke en Sukke, Jean-Marc van Tol en Bastiaan Geleijnse, terug en leveren commentaar op de gebeurtenissen van de voorbije maand. Voor zijn oeuvre ontvangt Giphart op 19 november 2004 de **C.C.S. Croneprijs**, de

tweejaarlijkse literatuurprijs van de stad Utrecht. Uit het juryrapport: 'Giphart tekent inmiddels voor een geschakeerd oeuvre: in de eerste plaats romans, maar ook een literair dagboek, een smeug schoolboek over literatuur, en een fotoboek dat zich laat lezen en bekijken als masculien poeziealbum. Hieruit blijkt al een van zijn grote sterktes: op basis van gevestigde tradities naar originele vormen zoeken. Dat doet Giphart ook in zijn stijl, die een mengeling is van schrijf-, stadhuis en straattaal, in registers van gewijd tot cabaretesk, maar altijd van passie beziel. Het geeft zijn oeuvre een herkenbare toon, en opvallende coherentie – die nog versterkt wordt doordat bepaalde personages, onder dezelfde namen, her en der in het werk opduiken. Daarmee herinnert Giphart aan die zo andere, maar toch ook weer zielsverwante schrijvende romanticus: Nescio. Bij alle verschillen heeft Giphart iets van een Nescio voor onze tijd, met spreektaal als literatuurtaal, en een permanente ode aan de vriendschap – dromers, ruzies en uitvreter inclusief.' In 2005 verschijnt Gipharts nieuwe roman *Troost*. Een bijtende hoogst onderhoudende roman over gastronomie, liefde, roem en ondergang. Verder worden in voorjaar 2005 de voorbereidingen voor de verfilming van *Ik omhels je met duizend armen* in gang gezet. De regie van deze film is in handen van Willem van de Sande Bakhuyzen. De hoofdrollen worden gespeeld door Tijn Docter en Carice van Houten. De film draait vanaf het voorjaar van 2006 in de Nederlandse bioscopen.

Dit is de biografie op de site van uitgeverij Nijgh & Van Ditmar

Ronald Edgar Giphart werd op 17 december 1965 geboren in Dordrecht, in de Bankastraat. Giphart bracht zijn puberteit door in Soestdijk. Hij ging naar het Baarnsch Lyceum. Hier sloot hij vriendschap met Bert Natter, waarmee hij zich voorbereide op het schrijverschap. In 1986 verhuisde Giphart naar Zuilen, Utrecht. In maart 1992 verscheen Gipharts debuutroman *Ik ook van jou*. *Ik ook van jou* werd zowel in de pers als bij het (grote) lezerspubliek goed ontvangen. Het ontving onder meer het Gouden Ezelsoor voor bestverkochte debuut van 1992 en in februari 2001 ging de verfilming ervan in première. Een jaar na zijn debuut verscheen de roman *Giph*. In het literaire landschap werd het hoog tijd voor veranderingen, en daarom richtten schrijvers Rob van Erkelens, Joris Moens en Giphart in 1994 het literaire tijdschrift *Zoetermeer* op, waarvan in augustus dat jaar *Boek Een* verscheen. In de pers werd veelvuldig geschreven over de Generatie Nix, maar Giphart distantieerde zich duidelijk van deze term. Meer nog door zich wel degelijk druk te maken over allerhande maatschappelijke kwesties en zich te affiliëren met de PvdA-beweging Niet Nix en zich (later) te mengen in de Utrechtse gemeentepolitiek, als lijstduwer van Leefbaar Utrecht. In 1996 schreef Giphart columns, en ging hij voor de televisie werken. Zo werkte hij voor Sport7 mee aan items over sporters. In dit jaar verscheen ook Gipharts derde roman, *Phileine zegt sorry*, waarin het 'bitchy' zusje van Giph cynisch, zwartgallig, opmerkelijk levenswijs en met bijtende humor vertelt over allerlei ontwikkelingen in haar leven. In 1997 trouwt Giphart met Mascha. In datzelfde jaar maakte hij voor De Bijenkorf het boek *De ontdekking van de literatuur*. Begin 1998 wordt Giphart voor het eerst vader, van een zoon. Na zijn theateroptredens werd Giphart uit zijn slaap gehouden door de adrenaline die volgde op het wegebbende applaus. Om zich af te reageren, creëerde hij in die nachten het weinig sympathieke personage Epi Brons. In de hieruit voortgekomen novelle *De Voorzitter* (maart 1999) lezen we over deze corrupte zakenman en

voetbalvoorzitter. Hij was ook tijdelijk hoofdredacteur van *Rails*, het treintijdschrift waarvoor hij eerder al diverse reisreportages voor schreef. In januari 2000 kregen Giphart en zijn vrouw een dochtertje. In dat zelfde jaar verscheen zijn langverwachte roman *Ik omhels je met duizend armen*, waarin Giph & Phileine en hun zeer zieke moeder de hoofdrol spelen. Voor de boekenweek 2003 schreef Giphart het boekenweekgeschenk *Gala*.

Dit is de informatie op Wikipedia, die hier & daar de plank mislaat:

Ronald Giphart werd geboren te Dordrecht, als zoon van een huisvestingsambtenaar en Wijnie Jabaaij die later kamerlid zou worden voor de PvdA. Zijn ouders scheidden toen Giphart 11 was. Hij ging met zijn vader in Soest wonen en verhuisde in 1987 naar Utrecht, waar hij Nederlands ging studeren. Na drie jaar brak hij zijn studie af. Tijdens zijn werk als nachtportier begon hij te schrijven. Giphart debuteerde in 1992 met *Ik ook van jou*. Hij schreef daarna nog diverse romans, en was redacteur van het literair tijdschrift *Zoetermeer*. Giphart publiceert in uiteenlopende tijdschriften, waaronder het NS-tijdschrift *Rails*, waarvan hij enige tijd hoofdredacteur was. Hij schrijft ook onder het pseudoniem *Arnold Hitgrap* (anagram). In 1998 maakte hij samen met Joost Zwagerman de literaire theatershow *Hamerliefde*, die in 2000 wegens succes werd geprolongeerd. In 2003 was zijn novelle *Gala* boekenweekgeschenk. Sommige christelijke boekhandels weigerden het geschenk te verstrekken vanwege de godslasterlijke taal, het voorkomen van overspel en bedrog. De Bond tegen vloeken protesteerde tegen de islamgrievende scènes in het boek. Gedurende een zaterdag was *Gala* geldig als 2e-klastreinkaartje voor treinreizen binnen Nederland. Giphart is lid van het Republikeins Genootschap. (dit is onzin - RG) In 1998 was hij lijstduwer voor de lokale partij *Leefbaar Utrecht*. Hij treedt ook op in het theater; in het seizoen 2005/2006 met Bart Chabot en Martin Bril in het programma *Giphart en Chabot met Bril*. Giphart is in 1997 getrouwd en heeft twee zonen en een dochter. Prijzen 1993 - Gouden Ezelsoor voor *Ik ook van jou* 2004 - C.C.S. Crone-prijs voor zijn gehele oeuvre

Bibliografie

- 1992 - *Ik ook van jou* (roman)
- 1993 - *Kwadrants Groot Literair Lees Kijk Knutsel en Doe Vakantieboek* (met Coen Reidingk en Brett Tanner)
- 1993 - *Giph* (roman)
- 1995 - *De beste schrijver van Nederland* (roman) (samen met Bert Natter)
- 1995 - *Het feest der liefde* (verhalen)
- 1996 - *Phileine zegt sorry* (roman)- *Phileine chiede scusa* (Italiaanse vertaling)- *Der Volltreffer* (Duitse vertaling)
- 1996 - *Kinky*. Spannende verhalen over vreemde verlangens (bloemlezing met onder andere werk van Giphart)
- 1996 - *Moeders*. Verhalen van hun zonen (samengesteld en ingeleid door Giphart)
- 1997 - *De ontdekking van de literatuur* (samen met Bert Natter)
- 1998 - *Frühstück no future* (samen met Gérard van Kalmthout)
- 1998 - *Planeet literatuur*
- 1999 - *De liefde die Feyenoord heet* (samen met Peter Blokdijk en Rob van Scheers)
- 1999 - *De voorzitter*. Episodische novelle (novelle)

1999 - Willem de Dikke. De wondere avonturen van onze kroonprins (samen met Bert Natter)
2000 - Ik omhels je met duizend armen (roman)- Ich umarme dich vieltausendmal (Duitse vertaling)
2001 - Ten liefde!
2001 - Het leukste jaar uit de geschiedenis van de mensheid. Persoonlijke kroniek
2001 (dagboek)
2003 - Der is gjin dêr, dêre
2003 - Gala (novelle) (Boekenweekgeschenk)
2003 - Heldinnen (samen met fotograaf Eric van den Elsen)
2005 - Troost (roman)
2007 - Het leukste jaar uit de geschiedenis van de mensheid (dagboek 2001)
2007 - Zeven jaar goede seks (novelle speciaal voor de Viva, ook uitgebracht als podcast)
2008 - Keukenprins, 100 dagen lezen en schrijven over eten
2009 - Mijn vrouw & andere stukken

Filmografie

2001 - Ik ook van jou (regie: Ruud van Hemert)
2003 - Phileine zegt sorry (regie: Robert Jan Westdijk)
2003 - EgoLand (televisieserie van BNN) (regie: Henk Beumers) (Dit is niet waar - RG)
2005 - Ik omhels je met 1000 armen (regie: Willem van de Sande Bakhuyzen)

In voorbereiding: Mooie mama's (regie: Robert Jan Westdijk)

Televisieseries

2003 - Vereniging Het Volk is Gansch de Taal (duopresentatie met Martine Tanghe, bij de NPS en Canvas)
2005 - Hondjes (teksten bij VPRO's Villa Achterwerk, regie Rishu Veldhuis)
2007 - De Co-assisent (scenario samen met Jeroen van Baaren naar het boek van Anne Hermans, te zien op NET 5)
2007 - GiG - Giphart in gesprek (presentatie, talkshow op RTV Utrecht)

Vertalingen

Troost is in 5 landen vertaald: Italië (Scritturapura); Duitsland (Kiepenheuer & Witsch); Indonesië (Serambi); Griekenland (GEMA Publications); Korea (Bookstory).

Ik omhels je met duizend armen is in het Duits vertaald (List Verlag).

Phileine zeg sorry is in het Duits (Knauer Verlag) vertaald als *Der Voltreffer*, en in het Italiaans als *Phileine chiede scusa* (Fazi Editore).

